

MEDEDELINGENBLAD

VERENIGING
VAN
VERZAMELAARS
VAN
OUDE FONDSSEN

Zesde jaargang nr 2

juni 1984

INHOUDSOPGAVE	BLZ
Jaarverslag 1983	3
Notulen ledenvergadering	5
Het Handelshuis Deutz II	7
Pakettenveiling op komst	12
Mail-Bid II 1984, Opbrengstlijst	13
VVOF-Ruilbeurzen, Ledenlijst	14
Banque Franco-Hollandaise	15
100 jaar electriciteitsvoorziening	17
Agenda	18

Vereniging van Verzamelaars van Oude Fondsen

Redactie en sekretariaat
Postbus 17071 1001 JB Amsterdam
Telefoon 020-953559 (uitsluitend na 20.00 uur)
Kontributie: f 30,- per kalenderjaar (entreegeld f 10,-)
Amrobank: rekening nr 42.10.19.689
Postgiro Amrobank nr 13.56.46

Dit blad verschijnt 4x per jaar

© Copyright V.V.O.F. 1984
Overname van artikelen uitsluitend na schriftelijke toestemming van de
redactie

JAARVERSLAG 1983

Het afgelopen jaar werd het in 1982 begonnen beleid van bezuiniging doorgezet. Met name de kosten verbonden aan het uitbrengen van onze periodiek werden beduidend teruggebracht. In totaal daalden de kosten met bijna f 5.500,-.

Een dergelijke ingreep was noodzakelijk i.v.m. het teruglopen van alle typen van ontvangsten in 1983.

Vooraf de achteruitgang van de Mail-Bid inkomsten was teleurstellend. Enerzijds berustte dit op een zowel kwalitatief als kwantitatief verminderen van het aanbod, anderzijds op een geringere animo bij het bieden. De verschralling van het aanbod van stukken was er mede oorzaak van dat het afgelopen jaar geen veiling kon worden georganiseerd.

De belangstelling voor de ruilbeurzen was in het algemeen teleurstellend. Gelukkig was de animo voor de jubileumruilbeurzen, bij welke gelegenheid tevens het eerste lustrum van de VVOF werd gevierd, beduidend groter.

Het bestuur hoopt en verwacht dat met het aantrekken van de conjunctuur de activiteiten op het gebied van oude effecten zullen toenemen.

LASTEN EN BATEN REKENING

<u>lasten</u>		<u>baten</u>	
Periodiek	f 7021,80	Contributies/Entrée	f 7452,50
Bankkosten	- 23,25	Donaties	- 130,00
Onkosten	- 921,24	Mail-Bid/Veilingen	- 641,40
Saldo positief	- 324,01	Intrest	- 66,40
	<u>f 8290,30</u>		<u>f 8290,30</u>

BALANS PER 31-12-1982

<u>activa</u>		<u>passiva</u>	
Bank	f 2544,38	Vooruitontv. contrb.	f 300,00
Te ontv. Mail-Bid	- 544,00	Te bet. Mail-Bid	- 189,00
Te ontv. veiling	- 2425,70	Te bet. veiling	- 1680,60
Overige vordering	- 80,00	Te bet. periodiek	- 1850,00
Effecten-albums	- 2520,00	Te bet. catalogie	- 75,00
Russ. spoorcat.	- 360,00	Reserve	- 9237,48
Hist.Bankb. Aand.	- 588,00		
Inlegbladen	- 4170,00		
Overige	- 100,00		
	<u>f 13332,08</u>		<u>f 13332,08</u>

BALANS PER 31-12-1983

<u>activa</u>		<u>passiva</u>	
Bank	f 2843,67	Vooruitontv. contr. f	355,00
Effecten-albums	- 1800,00	Reserve	- 10138,67
Russ. spoorcat.	- 260,00		
Inlegbladen	- 4005,00		
Hist.Bankb. Aand.	- 520,00		
Overige	- 225,00		
Te ontv. contrib.	- 840,00		
	<u>f 10493,67</u>		<u>f 10493,67</u>

BEGROTING 1984

<u>lasten</u>		<u>baten</u>	
Periodiek	f 7000,00	Contrib./Entréegeld f	7500,00
Onkosten	- 1000,00	Mail-Bid	- 300,00
		Donaties/rente	- 200,00
	<u>f 8000,00</u>		<u>f 8000,00</u>

TOELICHTING OP DE FINANCIËLE GEGEVENS OVER 1983

De post onkosten heeft v.n.l. betrekking op portikosten. Het positief saldo van de Lasten en Baten rekening is ten gunste van de Reserve geboekt. Hetzelfde geldt voor het resultaat op de verkoop van boeken, albums en catalogie. Hoewel deze verkopen in het algemeen redelijk verlopen, acht het bestuur de afname van inlegbladen tot nu toe tegenvallend.

De per balansdatum nog te vorderen contributies zijn inmiddels ontvangen.

In principe is de gehele reserve bestemd voor het t.z.t. uitbrengen van een catalogus Nederland.

AGENDA ALGEMENE LEDENVERGADERING PER 12 MEI 1984

- 1 Opening
- 2 Binnengekomen stukken
- 3 Notulen vorige vergadering
- 4 Jaarverslag
- 5 Verklaring kascommissie/décharge
- 6 Begroting 1984
- 7 Samenstelling bestuur en kascommissie
- 8 Rondvraag
- 9 Sluiting

NOTULEN LEDENVERGADERING

Notulen van de jaarlijkse ledenvergadering van de Vereniging van Verzamelaars van Oude Fondsen, gehouden op zaterdag 12 mei 1984 in het gebouw van de Vereniging voor de Effectenhandel, Beursplein 5 te Amsterdam, aanvang 11.00 uur.

OPENING

Om 11.00 uur werd de vergadering geopend door de voorzitter en deze deelt mee, dat het teleurstellend is zo weinig leden te mogen begroeten.

De voorzitter deelt de vergadering mee, dat ons lid de heer Mobach in de eerste week van mei is overleden. De vergadering neemt een moment stilte in acht.

BINNENGEKOMEN STUKKEN

Bericht van verhindering werd ontvangen van de heren Ostermann, Sas, Schoustra, Stekelenburg en Tjepkema. Het binnengekomen schriftelijk verslag van de kascommissie zal onder het desbetreffende punt behandeld worden.

NOTULEN VORIGE VERGADERING

De notulen van de in 1983 gehouden ledenvergadering, alsmede het jaarverslag van het secretariaat over 1983 worden unaniem goedgekeurd.

FINANCIEEL VERSLAG

De voorzitter deelt mee, dat ook 1983 in het teken stond van de al aangekondigde verdere bezuinigingen. In dit beeld stelde de voorzitter een bestuursbesluit ter discussie om de beantwoording van de binnenkomende post in de toekomst in sterkere mate dan tot nu toe te standiseren. een en ander met de bedoeling het secretariaat te ontlasten en daardoor tijd vrij te maken voor andere werkzaamheden. Dit voorstel ontving bijval van de vergadering. Door verschillende aanwezige leden werd de suggestie gedaan om in het standaardantwoord briefschrijvers te verwijzen naar adressen van handelaren en andere meer dan gemiddeld deskundige leden.

Het bestuur verzette zich tegen deze suggestie, daar in het verleden wel eens slechte ervaringen zijn opgedaan, alsmede omdat het zeer arbitrair is, welke leden wel en welke niet op de lijst moeten worden opgenomen.

Na een stemming werd het voorstel van de leden die adressen van handelaren e.d. wilden opnemen in de VVOFpost verworpen.

VERKLARING KASCOMMISSIE-DÉCHARGE BESTUUR

Hierna wordt de verklaring van de kascommissie voorgelezen, doch daar deze mededeling niet conform de gebruikelijke gang van zaken is gesteld volgt deze in zijn totaal:

Mededeling van de Kascommissie

Hierbij berichten wij u dat de jaarlijkse controle door de kascommissie door tijdgebrek niet tijdig heeft kunnen plaatsvinden. De kascommissie stelt de algemene vergadering voor deze controle ditmaal bij uitzondering na de algemene vergadering te doen uitvoeren. Het daarvan te maken verslag kan dan in het periodiek worden afgedrukt.

Wij vertrouwen dat de vergadering met deze afwijkende gang van zaken kan instemmen. S.D.Feenstra, C.A. Ostermann

De voorzitter deelt mee dat de décharge zal worden verleend wanneer de kascommissie accoord is met de jaarstukken.

Mocht de kascommissie bedenkingen hebben dan zal een nieuwe vergadering worden uitgeschreven.

BEGROTING 1984

Vervolgens wordt de begroting 1984 behandeld. De penningmeester merkt op dat deze zo voorzichtig mogelijk is gehouden met het oog op verminderde inkomsten door de Mail-Bid en de ruilbeurzen. Het ledental blijft dit jaar op het zelfde niveau tot een kleine toename.

SAMENSTELLING BESTUUR

Door gebrek aan kandidaatstelling wordt de vergadering voorgesteld om het huidige bestuur te herbenoemen. De vergadering gaat hiermee accoord.

RONDVRAAG

Bij de rondvraag wordt de vraag gesteld wat de VVOF doet om zijn bekendheid in het land te vergroten. Het bestuur kon mededelen dat in de afgelopen jaren vele tentoonstellingen her en der in het land zijn gehouden. De heer Gunst merkt op dat voor het najaar een tentoonstelling bij een Amsterdamse bankinstelling zal worden gehouden.

SLUITING

Om 12.15uur sluit de voorzitter de vergadering en dankt de aanwezigen voor hun inbreng

HET HANDELSHUIS DEUTZ II

In de vorige aflevering van ons clubblad hebben wij beloofd om dieper in te gaan op de betrekkingen tussen het handels- en bankiershuis Deutz en de Oostenrijkse monarchie in de 17e en 18e eeuw.

Deze belofte willen wij graag gestand doen, omdat deze betrekkingen een van de belangrijkste hoofdstukken van de financiële geschiedenis van Nederland zijn, en die geschiedenis is toch onverbreekelijk verbonden met onze gemeenschappelijke hobby. De Oostenrijkse kwikzilverleningen van Deutz waren de eerste geregelde staatsleningoperaties op aandelen, die wij aan de Amsterdamse beurs ontmoeten; zulke ondernemingen, welke in de loop van de 18e eeuw het Hollandse goud naar alle windstreken uitstrooiden. De verkoop van het kwikzilver uit de mijnen van Idria in Stiermarken, die tot de Oostenrijkse Rijksdomijnen behoorden, was na het overlijden van de kwikzilverfactor Johann Baptist Baldi, Graaf von Wolsdorff, in 1658, door de administratie der Keizerlijke domijnen zelf ter hand genomen, onder de speciale contrôle van de Heren Baron von Breiner en Baron von Inzaghi.

Weldra kwam men echter tot inzicht, dat het voordeliger was om de handel in dit artikel bij wijze van monopolie aan één of meerdere buitenlandse kooplieden op te dragen, die er voordeel bij zouden hebben om de winst uit te breiden.

De Keizer sloot dus een contract met Jean Deutz te Amsterdam, waarbij deze 1 juli 1659 tot Keizerlijke factor van 't kwikzilver werd; korte tijd later werd door de Oostenrijkse regering ook met het handelshuis Cernezzi & Rezzonico te Venetië een gelijke overeenkomst gesloten.

In 1669 werd door de Keizer het Huis Triangl en de Erven Fuchs te Wenen belast om in naam van de Keizer de kwikzilverzaken te behartigen.

Dit Weense handelshuis hernieuwde het factoorcontract met het handelshuis Deutz. De provisie van Deutz op de verkoop van kwikzilver werd op 2% gesteld, hoewel hij aanspraak had gemaakt op 3%. Deze aanspraak op 3% provisie werd niet gehonoreerd op grond van het volgende: "weilen dass negotium gross und vilustragen und hingegeben wenig Arbeit und darbei geringe Gefahr obhanden ist".

Tevens bepaalde dit hernieuwde contract dat Deutz en het Venetiaans handelshuis de monopolie van de kwikzilververkoop behielden. Door het opkopen van de gehele voorraad van het genoemde huis in Venetië wist Jean Deutz de alleenhandel van dit artikel in handen te krijgen.

Dat met deze handel zeer hoge bedragen gemoeid waren blijkt uit het feit dat door Deutz in 1669 aan de Keizer een bedrag van f 187.500 voorgesloten werd op een partij van 1500 vaatjes kwikzilver, die hem werden toegezonden uit Oostenrijk.

Nog een voorbeeld: Deutz leverde jaarlijks 2000 vaatjes kwikzilver aan Spanje, die dit nodig had voor de zilvermijnen in Mexico, opbrengst f 500.000.

Deze leverantie had Deutz te danken aan de voorspraak van zijn zwager Johan de Witt, die hiervoor f 20.000 provisie per jaar verdiende.

De Keizerlijke regering te Wenen was op het eind van de 17e eeuw gedwongen door de zware oorlogslasten de uitgeputte schatkist van het rijk te vullen.

Een beroep op buitenlands kapitaal kon alleen goede resultaten boeken, wanneer er voldoende onderpanden gegeven werden.

In de allereerste plaats kwamen hiervoor in aanmerking de kwikzilvermijnen in Indria. Zo werden er in 1695 onderhandelingen in die geest met de Weduwe Jean Deutz & Soon te Amsterdam geopend en bij dit huis door de Oostenrijkse regering een lening op aandelen geplaatst tot een bedrag van f 1.500.000.

De uitvoer van het kwikzilver naar Amsterdam werd behoorlijk geregeld en jaarlijks op minstens 800 vaatjes van 150 pond gesteld, uit de opbrengst waarvan, benevens uit die van 1032 vaatjes die reeds onder de berusting van de firma Deutz lagen, alsook de rente die op 5% was gesteld, als de aflossing van het kapitaal, die binnen 12 jaar moest geschieden, bekostigd zou worden.

Op 9 juni 1695 verleende de Staten-Generaal hun garantie.

Drie jaar later, in 1698 had de Keizer weer geld nodig en kreeg de Oostenrijkse minister, Graaf Straetman, de opdracht bij de Staten-Generaal garantie aan te vragen voor een lening van 1 miljoen gulden, eveneens met als onderpand kwikzilver.

Als pressiemiddel moest de Graaf de Staten-Generaal meedelen dat aan de Keizer door enkele bankiers in Keulen 2 miljoen

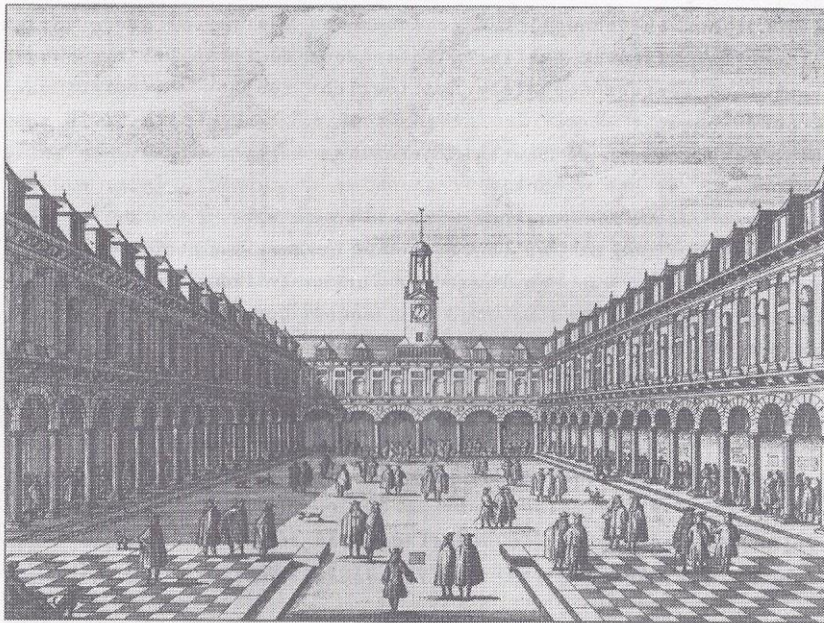
gulden waren geboden, op voorwaarde dat de kwikzilverstapel uit Amsterdam naar Keulen werd verplaatst.

De Hoog Mogende Heren lieten zich echter door deze mededeling niet van hun stuk brengen en toen Jean Deutz verklaard had, dat er op het kwikzilverfonds door de nog aanhangige aflossingen voorlopig niet meer dan f 800.000 geheven kon worden, werd voor dit bedrag een lening gesloten met een rente van 5% en aflosbaar binnen 12 jaar, gegarandeerd door de Staten-Generaal.

Deutz wist bij deze gelegenheid nog enkele concessies af te dwingen van de Keizer, onder andere dat het in Tirol gewonnen kwikzilver naar Amsterdam uitgevoerd zou worden en dat het reeds bij het verlaten der mijnen beschouwd zou worden als eigendom van de Staten der Nederlanden.

Hoewel Deutz er op deze manier zelf het voordeel van genoot, werd het kapitaal van deze lening niet door hem zelf opgebracht, maar door zijn bemiddeling door twee Keulse bankiers gefourneerd.

Een derde lening, voor een bedrag van f 1.050.000, tegen 5%, binnen 8 jaar af te lossen, waarvoor de Keizer de opbrengst

BURSA, constructa, A. 1658 mercatorum receptis. | De BEURS, op den Binnen Amstel, tusschen de
A. 1623; aucta, A. 1658. *F* Kalsor straat ende Nis.

uit collectie van der Hoop & Co., Amsterdam

van de Hongaarse kopermijnen verbond, waaruit jaarlijks een hoeveelheid van 400.000 pond aan de firma Deutz geleverd zou worden, werd in 1700 bij dit huis geplaatst, dat daarvoor $3/4\% + 1/10\%$ provisie genoot.

Het is niet verwonderlijk dat toen Oostenrijk in het volgende jaar, 1701, na het uitbreken van de Spaanse successieoorlog, weer aankwam met een verzoek om geld met weer als onderpand de opbrengst van het kwikzilver, de Hollandse geldschietters niet bereid waren om hier nog meer geld aan te wagen, er was namelijk nog een bedrag van f 1.362.222 onafgelost.

Met moeite liet Raadpensionaris Heinsius zich door de dringende smeekbeden van de Oostenrijkse gezant overhalen om de Staten-Generaal te bewegen aan een nieuwe lening van f 1.250.000 tegen 5% rente, en aflosbaar binnen 12 jaar, hun garantie te verlenen.

Slechts heel langzaam werd dit kapitaal voltekend, hoe aantrekkelijk Deutz de zaak ook voorstelde.

In het volgende jaar, 1702, opende de Keizer weer onderhandelingen met het huis Deutz tot uitgifte van een lening van f 2.000.000 voor de ene helft in losrenten à 5%, voor de andere helft in lijfrenten à 12%, met als onderpand al het koper uit de mijnen in Hongarije en Zevenbergen, waarvan de jaarlijkse levering, waarover een ter plaatse door de firma Deutz af te vaardigen vertegenwoordiger het toezicht zou houden, op 600.000 pond gebracht werd.

Met tegenzin verleenden de Staten-Generaal na lang gearzeld te hebben op 15 mei hun garantie.

Het wantrouwen van de Hoogmogende Heren over de waarde van de hypotheek, met het oog op het voortdurende gevaar van een opstand der magnaten of van een inval der Turken in Hongarije, die de Keizer voor een geruime tijd zou kunnen beroven van de opbrengst van zijn in dit weinig aan zijn gezaag onderworpen land gelegen domeinen, bleek al spoedig gerechtvaardigd. In het jaar 1704 brak er een opstand uit onder leiding van Rakoczy en dit veroorzaakte de door de Hoogmogende Heren gevreesde stremming van aanvoer van koper en kwikzilver uit Hongarije.

Ten gevolge hiervan hielden de betalingen van rente en aflossingen van de leningen uit 1702 en 1703 geheel op.

De Keizer zag zich echter genoodzaakt door de steeds stijgende kosten van de voortdurende oorlogen toch weer aan te kloppen voor een lening.

De Staten-Generaal verklaarden zich aanvankelijk beslist tegen elk leningsplan; eindelijk na maandenlange onderhandelingen gaven zij 4 juni 1704 hun garantie voor een lening van f 625.000 à 5%, nadat de Keizer zich verbonden had de jaarlijkse hoeveelheid van het aan Deutz af te voeren kwikzilver van 800 op 900 vaatjes te brengen en men mocht op kosten van de Keizer een vertegenwoordiger stationeren die toezicht hield op de verzending.

Hoewel de Keizer deze laatste maatregel als krenkend beschouwde en hij een door de Hoogmogende Heren betaalde vertegenwoordiger verlangde in Holland die toezicht hield op de verkoop zag hij op advies van zijn raadgevers af van deze onpolitieke maatregel.

De volgende lening op het kwikzilver vond in 1706 plaats, toen Engeland en Nederland gezamenlijk, respectievelijk voor 2/3 en 1/3, een bedrag van f 750.000 aan de Keizer voorschoten.

Op 7 januari 1706 gaven de Staten-Generaal hun garantie voor het aandeel van Nederland van f 250.000 doch eerst nadat de Keizer er in toegestemd had om van dit bedrag f 56.250 te besteden aan de uitbetaling van achterstallige rente over het jaar 1704.

Door al deze leningen was de schuldenlast van Oostenrijk zo groot geworden dat ze de grootst mogelijke moeite hadden om aan hun verplichtingen te voldoen, vooral toen in 1705 de Engelse Oostindische Compagnie kwikzilver uit China begon in te voeren voor een lagere prijs dan het Oostenrijkse.

Wel verlaagde 't huis Deutz onmiddellijk, zelfs zonder overleg met de Keizer, de prijs van het kwik, maar zij slaagde er niet in, het Engelse product geheel van de markt te weren. De verkoop van het Oostenrijkse kwikzilver, met een jaarlijkse opbrengst van f 225.000 bleek niet toereikend om er de rentebetaling, laat staan de aflossing van te betalen.

Niettegenstaande de stappen die de Staten-Generaal ook ondernam zou het tot 1724 duren tot er verbetering in de toestand kwam. Op 6 oktober 1724 sloot de Keizer met de Wener Stadsbank een verdrag waarbij deze laatste zich verbond om de af-

lossing der kwikzilverleningen op zich te nemen. Vanaf dit moment had de aflossing der verschillende kwikzilverleningen een geregeld verloop, op 6 juli 1733 werd door deze bank ook de verplichting voor de aflossing van de koperleningen overgenomen.

In 1719 was Willem Gideon Deutz aan het hoofd van het Handelshuis Deutz gekomen en werd voortgezet onder de naam "Jean Deutz en Soon Willem Gideon Deutz".

In het jaar 1734 werd door Willem Gideon Deutz weer f 2.500.000 geleend aan Oostenrijk, gedeeltelijk op losrente à 5% en gedeeltelijk op lijfrente à 8% of wanneer de deelnemer ouder was dan 50 jaar à 9%.

Op 19 mei 1784 werd bij de veiling van Thevis in Keulen zo'n historisch waardepapier uit 1734 ingezet met een uitoeroep prijs van DH 2.300 (toeslag voor DH 2.500).

In 1739 leende de firma Deutz nog f 800.000 aan de Keizer. Alle bovengenoemde leningen hadden als onderpand kwikzilver en koper doch er werden door Willem Gideon Deutz in 1734 en 1736 ook nog leningen verstrekt resp. ter waarde van f 2.500.000 en f 3.500.000 met als onderpand de inkomsten van Silezië.

Wat de beide Silezische leningen aangaat, in 1741 was die van 1733 voor 75% afgelost.

De rest ervan en het gehele bedrag van 1736 gingen tengevolge van de verovering van Silezië door de Koning van Pruisen in 1741 voor de aandeelhouders verloren en bleven onbetaald.

-0-0-0-0-0-0-0-0-

OUDERWETSCH E PAKETTENVEILING OP KOMST

Wat in de zestiger en vroege zeventiger jaren veel gebeurde staat ons weer te wachten. Scriporama gaat op 15 september 1984 een veiling houden met maar liefst c.a. 350 grote kavels inhoudende enkele tot c.a. 200 stuks. Volgens de Heer Verhoeven van Scriporama zullen er ongeveer 10.000 stukken in deze 350 kavels zijn ondergebracht.

Voorts veilt het huis nog een 200 tal "normale" kavels, van eenvoudiger stukken tot Surinaamse Plantage lening.

De veiling wordt gehouden in de Veilingzaal van Diederiks aan het Noordeinde in 's-Gravenhage.

MAIL-BID II 1984

Op onderstaande kavels kan door de leden schriftelijk worden geboden. Biedingen dienen uiterlijk drie weken na ontvangst van het blad aan de VVOF te worden verstuurd. Een kavel wordt toegewezen aan de hoogste bieder, die zo spoedig mogelijk een bericht vergezeld van kostenopgave ontvangt. Na ontvangst door de vereniging van het verschuldigde bedrag worden de fondsen aan de kopers toegestuurd en vindt afrekening met de verkopers plaats.

Kopers betalen naast de koopsom uitsluitend de verzendkosten (aangetekend of met aangegeven waarde).

De verkoper wordt per kavel f 3,50 in rekening gebracht plus f 1,- voor ieder verkocht exemplaar.

Leden die stukken willen aanbieden voor verhandeling via Mail-Bid worden verzocht de fondsen per post aan de VVOF te zenden.

In het volgende nummer zullen de opbrengsten worden gepubliceerd van de navolgende kavels.

Kwaliteitsaanduidingen;

Unc = als nieuw

EF = als nieuw met een enkele vouw of te verwaarlozen plekje

VF = meer dan eenmaal gevouwen, iets gevlekt, kleine beschadigingen

F = zwaar gevouwen, scheuren wel of niet geplakt, andere mankementen

VG = zwaar beschadigd, slechte kwaliteit

++ = decoratief

- 1 3 versch. cert van Amerikaanse aandelen "The United Corporation, 1 à 10 sh 1950 VF, 1 à 100 sh 1943, 1 à 100 sh 1950
- 2 1 cert van 10 aand. à f 12,- Verg. ter behartiging van de rechten van Aandeelhouders in de Nederlandsch-Zuid-Afrikaansche Diamantmijnmaatschappij 1895 EF
- 3 1 warrant Kon. Ned. Mij. tot Expl. van Petroleumbronnen in Ned. Indië, 1937 EF
1 optiebewijs Unilever 1937 Unc
- 4 1 winstaand. Rubber Cult. Mij. Djember 1926 VF
- 5 1 6½% obl. Madison Clark Building \$ 100 1927 EF++
- 6 1 6½% obl. Madison Clark Building \$ 1000 1927 EF++

OPBRENGSTLIJST MAIL-BID I 1984

kavel

11	f	21,-	11	f	10,-	21	f	28,-	31	f	24,-
2	-	6,-	12	-	14,-	22	-	25,-	32	-	38,-
3	-	16,-	13	-	12,-	23	-	24,-	33	-	68,-
4	-	52,-	14	-	26,-	24	-	16,-	34	-	11,-
5	-	39,-	15	-	10,-	25	-	20,-	35	-	8,-
6	-	15,-	16	-	6,-	26	-	41,-	36	-	8,-
7	-	7,-	17	-	28,-	27	-	10,-	37	-	7,-
8	-	8,-	18	-	28,-	28	-	60,-			
9	-	8,-	19	-	40,-	29	-	17,-			
10	-	10,-	20	-	27,-	30	-	27,-			

Deze pagina is gereserveerd voor leden/verzamelaars.
Leden van de VVOF mogen 1x per jaar een gratis VVOFje plaatsen
Vervolgens vijf regels voor f 10,-.

Gezocht; aandeel of Polis van Verzekering Mij. "Boelaarts en Lambert" (verm. Belgische uitgave).

Bildtsche Tapijt en Touwfabriek, aandeel ± 1875.

P.Verhoeven, Europastraat 60, Dinteloord, 01672-2939

V V O F RUILBEURZEN IN HET NAJAAR

In het najaar 1984 worden op de navolgende dagen ruilbeurzen gehouden;

1 september	Deze bijeenkomsten worden als gebruikelijk gehouden in de Effektenbeurs van Amsterdam van 's morgens 11.00 uur tot 's middags 15.00 uur.
13 oktober	
10 november	

LEDENLIJST De volgende kandidaatleden hebben zich aangemeld

481	A.G.M. Derks	Horst
482	W.J. de Jong	Arnhem
483	Roeters van Lennep	Goes
484	J. van Dijk	's-Hertoqenbosch

BANQUE FRANCO-HOLLANDAISE

In januari 1872 wordt te Parijs, door verschillende Nederlandse bankiers als Becker & Fuld, Insinger & Co., Lippmann Rosenthal & Co., Wertheim Gompertz e.a., met medewerking van de Amsterdamsche Bank en de Rotterdamsche Bank en het Comptoir 'd'Escompte te Parijs, de Banque Franco-Hollandaise opgericht.

De inschrijving op 60.000 aandelen à Fr 500 wordt opengesteld te Amsterdam, Rotterdam en in enige Duitse beursplaatsen tegen de koers van 115½% met bijbetaling van 6% rente vanaf 15 februari. Het kapitaal is vastgesteld op Fr 50.000.000 dat tot Fr 150.000.000 verhoogd kan worden, storting 50%.

De uitgifte boven pari, van een instelling die nog geen bedrijfsresultaten opgeleverd heeft, wekt hier in de pers nogal bevreemding op.

In de Raad van bestuur hebben o.a. zitting: A.C. Wertheim, F.A. Muller (directeur der Rotterdamsche Bank en Commissaris der Amsterdamsche Bank), M.H. Insinger, E. Fuld, H. Marcuse (Commissaris Deutsche Bank) e.a.

Op 3 april 1872 begint de bank haar werkzaamheden, hoewel de geregelde loop van zaken feitelijk eerst 1 april begint.

Over dit jaar wordt een dividend uitgekeerd van 7½% per aandeel; het volgend jaar is minder bevredigend o.a. door de Franse lening die bijna al het beschikbare kapitaal geabsorbeerd heeft, de ter verdeling beschikbare Fr 676.000 worden gereserveerd. Op 24 februari 1874 wordt er een buitengewone vergadering belegd te Parijs, op voorstel van de voornaamste aandeelhouders die tot liquidatie willen overgaan.

De courant "Messenger de Paris" geeft een uitvoerig verslag van deze vergadering, zij zegt ongeveer als volgt:

...Voor ongeveer twee jaar werd ook in Frankrijk aan een groot aantal banken het leven geschonken. Het doel dat hieraan ten grondslag lag was tweërlei, vooreerst meende men dat de financiële maatregelen die Frankrijk had te nemen voor de betaling der oorlogsvergoeding veel winst zouden geven en ten tweede meenden de oprichters dat zij de aandelen met een agio van de hand zouden kunnen doen.

Achteraf blijkt dat indertijd het syndicaat met een menigte aandelen is blijven zitten, deze daalden dan ook spoedig onder pari, de bank werd echter zodanig beheerd dat het

kapitaal intact bleef.....

Het bijblad van het Amsterdamsch Effectenblad voegt hieraan toe; dat de ondervinding bewijst dat dergelijke instellingen, die in een opwelling uit de grond zijn verzezen, geen nut hebben; zij kunnen op den duur geen voldoende winst opleveren om het daarbij betrokken kapitaal rendabel te maken.

De vergadering loopt niet zonder verrassingen af. Er vallen drie groepen te onderscheiden, n.l.:

- a. Liquidatierichting. Hiertoe behoren v.n. de oprichters, die met weinig of geen verlies op deze wijze proberen hun geld terug te krijgen.
- b. De groep die de bank wil laten voortbestaan. De aanhangers van deze richting menen dat de liquidatie teveel verlies zal veroorzaken, hiertoe behoort o.a. de Directie.
- c. De "Groep Philippart". Philippart, een bekende spoorweg "entrepeneur", die enige financieele instellingen in zijn macht wil hebben, voor de financiering van zijn ondernemingen; deze groep bezit reeds de "Banque Franco-Autrichienne-Hongroise".

Op de dag voor de vergadering koopt Philippart voor een groot bedrag aandelen, tegen een hoge koers, op de Amsterdamse beurs; deze aandelen zijn reeds voor stemrecht gedeponneerd en de procuratie bevindt zich in handen van de aanhanger van de eerste groep, de Parijse Köningswarter. Op de vergadering ontstaat hevig tumult daar Köningswarter zijn stemrecht niet wil afstaan, waarop Philippart het nodige geld te voorschijn haalt en de gekochte aandelen betaalt.

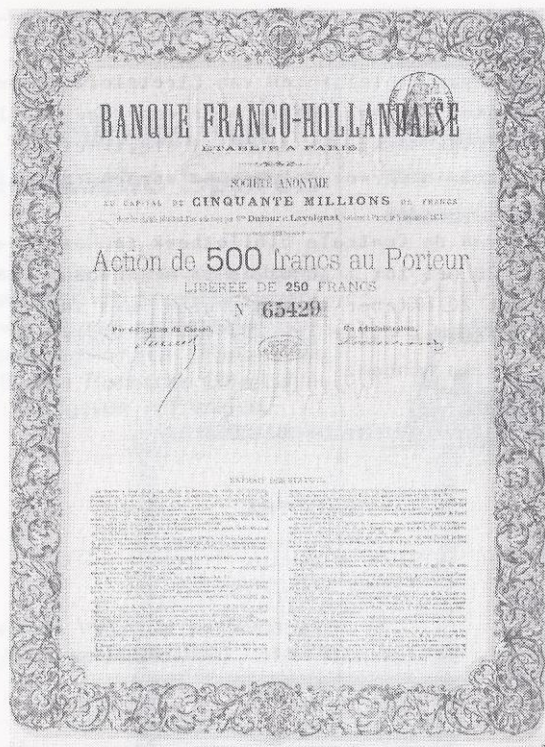
Zo wordt de liquidatiegroep geslagen en o.a. Fuld en Marcuse treden af.

Als gevolg vindt 14 april 1874 een nieuwe vergadering plaats onder presidium van de directeur der Rotterdamsche Bank, de Heer F.A. Muller; deze deelt mede dat hij, zowel als de andere Nederlandse Commissarissen hun mandaat neerleggen.

Op 3 november wordt de Banque Franco-Hollandaise samengesmolten met de Banque Franco-Autrichienne-Hongroise.

De gezamenlijke 180.000 aandelen zullen tot 100.000 teruggebracht worden, door wederzijdse inkoop en vernietiging.

Het gevolg is weer een echt "agiotage" verschijnsel, de baissiers hebben teveel aandelen Franco-Hollandaise verkocht

met het gevolg dat Philippart de vrije hand heeft om de koersen op te drijven.

Met de samensmelting van deze twee banken verdwijnen de Nederlandse belangen.

-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-

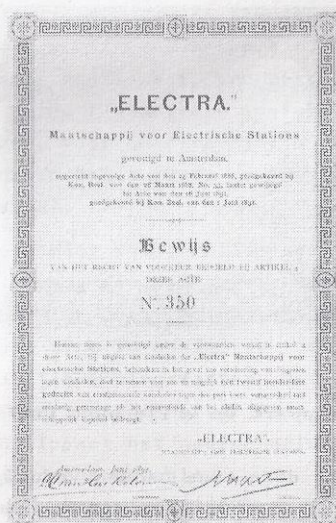
HONDERD JAAR ELEKTRICITEITSVOORZIENING

Honderd jaar geleden ontving de uitgeweken Russische oud zeeofficier Achilles de Kothinsky vergunning van de gemeente Rotterdam om een aan de Wijnhaven van Rotterdam gelegen blok huizen te voorzien van electrisch licht. Deze verlichting werd gerealiseerd door een schip in de Wijnhaven met daarop een accumulatorenbatterij. Enige tijd later ontving de Kothinsky vergunning tot het leggen van kabels om ook de omgeving van de Boompjes te mogen gaan verlichten. De exploitatie bleek echter niet winstgevend en zij werd derhalve al in 1892 gestaakt. Dit werd het begin van een grote lanxelijke en plaatselij-

activiteit door al degenen die van dit nieuwe fenomeen gebruik wilden maken.

De VEEN (Vereniging van Exploitanten van Electriciteitsbedrijven) heeft besloten om een "sobere maar waardige jubileumviering", die duidelijk maakt dat dank zij electriciteit in de loop der jaren veel is verworven. tevens worden er tentoonstellingen gehouden;

Bibliotheektheater van de Centrale bibliotheek te Rotterdam van af 10 mei, van 28 mei tot 1 augustus in het Evoluon te Eindhoven, van 4 tot 20 oktober in het glazen huis in het Amstelpark te Amsterdam en vanaf oktober tot de zomer van 1985 in het Elektrum in Arnhem.

AGENDA

- 23 juni Veiling J.L. Masure, Brussel, Hotel Royal Windsor
- 28 juni Ruilbeurs-31 Rue Ducale, Brussel
- 1 juli Ruilbeurs Wirtschaftsmuseum, Düsseldorf
- 26 juli Ruilbeurs-31 Rue Ducale, Brussel
- 5 augustus Ruilbeurs Wirtschaftsmuseum, Düsseldorf
- 1 september Ruilbeurs VVOF, Beursplein 5 Amsterdam
- 2 septemb. Ruilbeurs Wirtschaftsmuseum, Düsseldorf
- 15 septemb. Veiling Scriporama, 's-Gravenhage
- 22 septemb. Veiling Freunde Historischer Wertpapiere
Börsenkeller, Frankfurt
- 23 septemb. Ruilbeurs Freunde Historischer Wertpapiere
Börsenkeller, Frankfurt

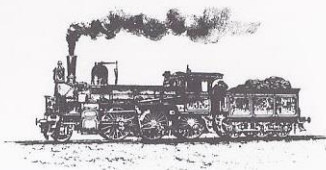
Nieuwe catalogus van Russische Sporen

In Westduitsland is een vernieuwde uitgave op de markt gekomen van de toonaangevende catalogus van Drumm en Henseler over Russische spoorwegleningen „Historische Wertpapiere Band I Russische Eisenbahn-Obligationen“, uitgegeven in Frankfurt.

Dit boek is via de VVOF te bestellen en kost f 29,75. (excl. verzendkosten).

DRUMM / HENSELER

Old Securities Titres historiques Historische Wertpapiere

Volume 1 Tome 1 Band 1

Russian Railway Bonds
Obligations des chemins de fer russes
Russische Eisenbahn-Obligationen

1859 — 1914 — 1918

BESTUUR

F.P.R. Selle	Voorzitter
P.E. Baas	Secretaris
J.H.B. Visker	Penningmeester
H.J. Bruinsma	Beurzen
J.A. van der Stoel	Administrateur Financiën
W.P.J. van As	P.R.

Secties speciaal onderwerpen

Russische Spoorwegen	S.D. Feenstra
Scheepvaart	J.E.H. Haen

Effekten-Album voor slechts f 60,-

Wie oude effekten is gaan verzamelen, is al snel op het niet onaanzienlijke probleem gestuit hoe hij zijn stukken, zo goed mogelijk beschermd, bewaren kan.

Albums waarin ook grotere stukken opgeborgen kunnen worden, zijn moeilijk in de handel te verkrijgen en zijn bovendien nogal prijzig. Toch is een goede presentatie van een verzameling erg plezierig.

Het bestuur van de V.V.O.F. heeft hierin voorzien door speciale effekten-albums te doen vervaardigen.

Bij deze stevige plastik banden, voorzien van een 4-rings mechaniek behoren 20 (losbladige) helder plastik show-hoezen, elk met een zwart insteekvel. Inklusief 20 opberghoezen kost elk album slechts f 60,- (afgehaald bij de V.V.O.F.)
